

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 562/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 24 czerwca 2020 roku w sprawie sygn. akt II K 1143/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzuty obrazy przepisów postępowania (art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 5 § 2 kpk) tj. zarzuty błędnej oceny dowodów, pominięcia wniosków z opinii psychiatrycznych i psychologicznych, naruszenia zasady in dubio pro reo i powiązane z nimi zarzuty błędów w ustaleniach	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	faktycznych co do istnienia stanu obawy u pokrzywdzonej w związku z groźbami oskarżonego oraz co do chuligańskiego charakteru jego czynów.		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzuty te są bezzasadne. Skarżący podnosząc rzekome pominięcie opinii psychiatrycznych i psychologicznych zapomina, że to nie biegli psychiatrzy i psycholog oceniają dowody i ustalają stan faktyczny. Sąd Rejonowy prawidłowo wywiódł, że mimo konkluzji tych biegłych doszło do popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów i to, że skarżący się z tym nie zgadza nie oznacza, że Sąd pominął jakiś materiał dowodowy, zatem nie doszło do naruszenia dyspozycji art. 410 kpk. To, że skarżący ma inną interpretację dowodów nie			

oznacza również, że zachodzą jakieś nierozstrzygnięte wątpliwości. Nie ma takich wątpliwości, bo zostały one rozwiane w drodze logicznej oceny dowodów, więc nie może być mowy o naruszeniu dyspozycji art.5 § 2 kpk. Ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy jest prawidłowa, Sąd Okręgowy nie będzie jej powielał poprzestając na stwierdzeniu, że ją aprobuje.

Co do czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1 wyroku (groźba wobec M. C. z dnia 8 marca 2018 roku), to obrońca powołując się na ustalenia Sądu Rejonowego co do wzajemności zachowań oskarżonej w zakresie zarzuconego w punkcie II aktu oskarżenia przestępstwa znęcania pomija, że owe zachowania miały miejsce wcześniej, na innym etapie życia pokrzywdzonej i oskarżonego, kiedy tworzyli wspólny, choć niezwykle

burzliwy związek. Jednak pokrzywdzona ostatecznie zerwała z oskarżonym, związała się z innym mężczyzną, dlatego groźby, które oskarżony sformułował wobec niej w dniu 8 marca 2018 roku, motywowany złością i zazdrością, mogła odebrać jako realne. Obiektywnie patrząc, dla zewnętrznego obserwatora były one realne, a zachowanie pokrzywdzonej (wezwanie policji) wskazuje, że naprawdę ich się przestraszyła, tę jej emocjonalną i usprawiedliwioną okolicznościami czynu reakcję potwierdza również świadek zdarzenia. Dlatego zasadnie przypisano oskarżonemu ten czyn.

Co do czynu przypisanego w punkcie 4 wyroku (naruszenie nietykalności pokrzywdzonej M. C. poprzez naplucie jej w dniu 11 marca 2018 roku w twarz w miejscu publicznym), to również ustalenia Sądu Rejonowego

zasługują na
aprobatę Sądu
odwoławczego.
Apelant snując
dywagacje, że
pokrzywdzona nie
mogła się bać
oskarżonego, skoro
przebywała z nim w
jednym lokalu, czyni
to w całkowitym
oderwaniu od
realiów sprawy.
Przecież to nie
było tak, że
pokrzywdzona
poszła do tego lokalu
z oskarżonym, lub
weszła tam wiedząc,
że on w nim
przebywa. Było
dokładnie
odwrotnie,
pokrzywdzona udała
się tam z
koleżankami, a to
oskarżony wszedł
do lokalu, gdy
nie spodziewająca
się jego obecności
pokrzywdzona już
tam była i widząc
ją splunął jej w
twarz. Chuligański
charakter tego
zachowania jest
oczywisty
(pokrzywdzona nie
dała oskarżonemu
żadnego powodu,
dla którego takie
odrażające
zachowanie mogłoby
być choć częściowo
usprawiedliwione), a
uczynił to
publicznie, na
oczach pozostałych
klientów lokalu.
Nie ma żadnych

sensownych argumentów, które by to usprawiedliwiały i które mogłyby zostać potraktowane jako powód takiego zachowania, złość, poczucie krzywdy i pogardy, jakie oskarżony żywił do pokrzywdzonej w związku z ich przeszłym skomplikowanym życiem na pewno nie mogą być traktowane jako powód tłumaczący taki wybryk.

Co do czynu przypisanego w punkcie 3 wyroku (uderzenie w twarz w publicznym miejscu pokrzywdzonej O. P. i spowodowanie u niej obrażeń ciała z art. 157 § 2 kk), to zostało to potwierdzone przez świadków zdarzenia, a chuligański charakter tego czynu jest oczywisty. Dywagacje apelanta, jakoby za powód takiego czynu wyłączający jego chuligański charakter mogłoby zostać potraktowane zachowanie pokrzywdzonej polegające na tym, że wychodząc z toalety stanęła na drodze szybko

<p>idącego oskarżonego co zostało przez niego źle zinterpretowane są wręcz niepoważne i gdyby nie bulwersujący przebieg zdarzenia można by je traktować wręcz w kategoriach humorystycznych.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uniewinnienie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wyrok skazujący jest słuszny, oparty o prawidłowe ustalenia faktyczne wynikające z rzetelnej oceny dowodów, a zarzuty zawarte w apelacji (poza tymi dotyczącymi kary) są bezzasadne.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności kary bezwzględnego pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za</p>			

zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny

Oskarżony czynów
przypisanych mu w
punktach 1, 3 i 4
wyroku dokonał w
odstępie 3 dni (w
dniach 8 - 11 marca
2018 roku) ponad
dwa i pół roku temu,
działając w silnych
emocjach, krótko
po ostatecznym
zakończeniu
burzliwego związku
z pokrzywdzoną
M. C., z którą
ma dziecko. Po
tych czynach nie
zarzucono mu
żadnego nowego
przestępstwa, a
ewentualne
niepoprawne
zachowania nie
zostały
potwierdzone
procesowo. Nie był
nigdy wcześniej (ani
później) karany,
co przy jego
wieku (39 lat)
ma istotny walor.
Dlatego mimo
działania w
warunkach czynów
chuligańskich
(przestępstwa z
punktów 3 i 4
wyroku) zachodzą
szczególne w/w
okoliczności z art.
69 § 4 kk i można
dać mu szansę
poprzez warunkowe
zawieszenie
wykonania kary.

Jednak z uwagi na w/w chuligański aspekt zachowania szansa ta musi być obwarowana długim okresem próby (najdłuższym możliwym w tym układzie procesowym), dozorem kuratora (który będzie miał pieczę nad przebiegiem resocjalizacji oskarżonego, a w razie potrzeby może służyć wsparciem dla pokrzywdzonej M. C. mającej wspólne dziecko z oskarżonym) i obowiązkiem probacyjnym powstrzymywania się od nadużywania alkoholu (co prawda alkoholizmu u oskarżonego nie stwierdzono, ale biegli orzekli, że może on mieć skłonność do nadużywania środków psychoaktywnych - vide k. 256). Nadmienić należy, że w dacie czynu pokrzywdzona M. C. nie mieszkała już oskarżonym, a on sam nie był młodociany, więc nie zachodziły okoliczności do orzekania okresu próby dłuższego niż 3 lata, a dozór

<p>kuratora nie był obligatoryjny.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę kar jednostkowych i kary łącznej na karę wolnościową ograniczenia wolności, względnie karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 2 lat próby.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na chuligański charakter czynu kara wolnościowa nie spełniłaby swoich celów. Oskarżonego trzeba odstraszyć od dopuszczania się ponownie w przyszłości takich zachowań. Dlatego właściwą reakcją będzie kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na długi okres próby (3 lata) z oddaniem go pod dozór kuratora oraz obowiązkiem powstrzymywania</p>		

się od nadużywania alkoholu.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zmiana w zakresie kary polegająca na warunkowym		

<p>zawieszeniu wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 3 lat z oddaniem oskarżonego pod dozór kuratora o zobowiązaniem go do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.</p>			
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>Było to omówione wcześniej przy okazji analizy zarzutów apelacyjnych.</p>			
<p>1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>			
<p>1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i></p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	W związku ze skazaniem zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrot kosztów zastępstwa procesowego wyliczonych według złożonego oświadczenia o ich wysokości.	
4	W związku ze skazaniem zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków postępowania, na które złożył się ryczałt za doręczenia i opłatę za drugą instancję.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	skazanie, wymiar kary

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana